

HET BEGIN

Enigszins onwennig zit ik in het voorjaar van 1973 in het gemeenschapshuis. Samen met anderen was gehoor gegeven aan de oproep om buurtverenigingen op te richten. Het jaar daarvoor waren we getrouwd en in maart 1973 was ons eerste kindje geboren. We zouden nog lang in de Molenbergstraat blijven wonen, dus een buurtvereniging leek me wel goed.

Op 1 mei 1973 begonnen Frans Welten, Sjef Joris (zaliger), Mariet van Bragt, Fien van der Heijden, Cor (Neel) van Hout, Toon van de Voort en ik, als voorzitter, aan onze taak.

Daar de Keizerstraat als basis diende, besloten we alle zijstraten tot onze vereniging te nemen: Keizerweg, Molenbergstraat, Muldersweg, de Willigen, Beemdstraat en Broekstraat. Ook de Dorpsweg werd gevraagd, maar die voelden meer voor de Dorpsstraat. Als naam kozen we de "Zevensprong" (7 straten, later 6) en de molen als symbool.

De activiteiten die we ontplooiden waren vooral fiets-orientatietochten, uitstapjes, St. Nicolaasfeest, Paaseieren zoeken, de carnavalsoptochten, speeltuin (Wanroy) en de onontbeerlijke feestavonden. Jarigen ontvingen een bloemetje en bij geboortes ging iemand van het bestuur op bezoek, evenals bij huwelijken en jubilea. Ook "nieuwe" inwoners werden bezocht (nieuw lid?!). Vanaf het begin hadden we eigenlijk

maar één probleem: we kwamen steeds geld te kort. Op allerlei manieren hebben we de kas aangevuld, met wisselend succes.

Maar het was gezellig. Je leerde steeds beter de mensen kennen en de vereniging werd op een steeds bredere basis gedragen. Met het bestuur was goed en prettig vergaderen. Dat deden we bij een van de bestuursleden, waarbij als dank voor genoten gastvrijheid een bosje bloemen werd achtergelaten.

Toen Gabriël v. Bragt Prins Carnaval werd, stond onze vereniging ineens in een brede belangstelling en werd menigmaal verwoord hoe groot en hecht onze buurt was! In die tijd kwamen de buurtverenigingen als paddestoelen uit de grond; zo ook de Dorpsstraat. Verschillende keren wilden we graag weten welke buurt de grootste was. Gelukkig bleef dat de onze. Menig keer was er gesproken over samengaan. Het is niet doorgegaan, omdat anders de buurt veel te groot werd en de gezelligheid terug zou lopen.

Zeer goede herinneringen heb ik overgehouden aan Frans Welten. Samen gingen we ervoor, niets was te veel en menig avond liep, na de nodige pilsjes, uit op veel plezier.

Naarmate de jaren verstreken kreeg ik het in het bedrijf steeds drukker. Na 2 jaar als voorzitter was het mooi geweest en werd de fakkel overgedragen aan Toon van de Voort, die vanaf de oprichting al in het bestuur zat.

Al met al een mooie tijd - ook voor Elly en de kinderen - waar ik met voldoening op terug zie.

Ondertussen zijn verschillende mensen van ons heengegaan en nieuwe bewoners zich komen vestigen.

Op een afstand naar jullie vereniging kijkend, ben ik blij dat ze er nog steeds is: hechter dan ooit en

in volle bloei, vol van de activiteiten:

" onze " Zevensprong!

Laat het zo blijven!

Pierre Haerkens.

